

Φίλες και φίλοι της Πάτρας, φίλες και φίλοι της Αχαΐας και όλης της Δυτικής Ελλάδας, από εδώ, από την Πάτρα, την Πάτρα των μεγάλων δημοκρατικών αγώνων, στέλνω αγωνιστικό χαιρετισμό σε όλη την περιοχή, στην Ηλεία, στην Αιτωλοακαρνανία, σε όλη την Ελλάδα.

Ακούγεται το σύνθημα

«Το ΠΑΣΟΚ είναι εδώ Ενωμένο – Δυνατό»

Το ΠΑΣΟΚ είναι πράγματι εδώ, ενωμένο, δυνατό και κυρίως ζωντανό. Είναι και θα είναι πάντα η μεγάλη Δημοκρατική, Προοδευτική Παράταξη.

Φίλες και φίλοι, είμαι πραγματικά συγκινημένος γιατί βρίσκομαι σήμερα εδώ στη γενέτειρα, στην πόλη του Γέρου της Δημοκρατίας, γιατί βρίσκομαι εδώ, στην πόλη που γέννησε τον ιδρυτή μας, τον Ανδρέα Παπανδρέου.

Οι ιστορικοί δεσμοί του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος με την Αχαΐα είναι ακατάλυτοι γιατί στην πραγματικότητα εδώ βρίσκεται η κοιτίδα μας. Αλλά και γιατί η περιοχή αυτή, με τα μαρτυρικά Καλάβρυτα, ξέρει τι σημαίνει ο αγώνας κατά του φασισμού. Η ελληνική κοινωνία θα αντέξει δεν θα ενδώσει στα φαινόμενα εκφασισμού. Δεν θα επιτρέψουμε να μπουν στη Βουλή των Ελλήνων με βιάδιμα χήνας και χιτλερικούς χαιρετισμούς οι οπαδοί του νεοναζισμού.

Φίλες και φίλοι της Πάτρας, δεν πρέπει το οξύ οικονομικό, κοινωνικό και πολιτικό πρόβλημα της χώρας, το πρωτοφανές στην ιστορία της μεταπολίτευσης, να αφήσουμε να μετατραπεί σε πρόβλημα δημοκρατίας. Και πρόβλημα δημοκρατίας δεν είναι μόνο να διεκδικούν κοινοβουλευτική εκπροσώπηση οι οπαδοί του αυταρχισμού.

Πρόβλημα δημοκρατίας σε άλλο επίπεδο, είναι η άρνηση του διαλόγου και από εδώ, από την Πάτρα, καλώ για υστάτη φορά τον κ. Σαμαρά να σεβαστεί τους στοιχειώδεις κανόνες δημοκρατικού διαλόγου, να πάψει να αρνείται να προσέλθει σε μια τουλάχιστον απ' ευθείας τηλεοπτική συζήτηση.

Φοβάται πραγματικά την αντίκρουση, φοβάται πραγματικά τα επιχειρήματα που απορρέουν από την γνώση της πραγματικότητας, φοβάται την αλήθεια. Ακόμη και στη σημερινή μου επιστολή προς τους επικεφαλής όλων των Κοινοβουλευτικών Ομάδων της προηγούμενης Βουλής, ο κ. Σαμαράς απαντά λέγοντας “απορία ψάλτου βηξ”. Στην πραγματικότητα αρνείται το διάλογο είτε μόνο με εμένα, είτε και με τους άλλους πολιτικούς Αρχηγούς.

Γιατί τέτοιος φόβος; Γιατί τέτοια αντιδημοκρατική συμπεριφορά; Τι σχέση έχει αυτό με τον πολιτικό πολιτισμό που αξιώνει η σημερινή εποχή; Αυτές είναι παλαιοκομματικού τύπου συμπεριφορές, που έχει προ πολλού καταδικάσει ο ελληνικός λαός.

Φίλες και φίλοι, το λέω κάθε φορά, το λέω κι εδώ στην Πάτρα: οι εκλογές στις 6 του Μάη δεν κρίνουν την επόμενη Βουλή, την επόμενη τετραετία, κρίνουν την τύχη του Έθνους, κρίνουν τη μοίρα της επόμενης γενιάς. Απευθύνομαι στους νέους ανθρώπους, στη Νεολαία μας στην ελπίδα του Έθνους, την τύχη των παιδιών αυτών και ακόμη νεότερων κρίνουν οι εκλογές στις 6 του Μάη.

Πρέπει να φτάσουμε στις εκλογές αυτές σε λίγες μέρες, τώρα που μπαίνουμε στην τελική ευθεία, ξεπερνώντας μια σειρά από φραγμούς που έχουν τεθεί. Πρώτον πρέπει να βροντοφωνάξουμε από εδώ, ένα «Όχι» στην αποχή. Κανείς Έλληνας πολίτης δεν δικαιούται να παραχωρήσει τη θέση του στους άλλους, να εγκαταλείψει το κυριαρχικό δημοκρατικό του δικαίωμα να συναποφασίσει με την ψήφο του στην κάλπη των εκλογών της 6ης Μαΐου.

Δεύτερον, πρέπει να βροντοφωνάξουμε ένα «Όχι» στον εφησυχασμό, στην αντίληψη ότι όποιο και νά 'ναι το αποτέλεσμα των εκλογών δεν αλλάζει τίποτε. Να φωνάξουμε ένα «Όχι» στη μοιρολατρία, να πούμε «Όχι» σε όσους πιστεύουν ότι δεν έχουμε καμία δυνατότητα πως είμαστε αιχμάλωτοι του Μνημονίου. Δεν είναι έτσι!

Το Μνημόνιο είναι μια σύμβαση, καλύπτει ελάχιστα θέματα. Στόχος μας είναι η θαρραλέα και δημιουργική υπέρβαση του Μνημονίου, η οριστική έξοδος από αυτό. Στόχος μας είναι να βγάλουμε οριστικά την Ελλάδα από την εξάρτηση, να την ξανακάνουμε δημοσιονομικά κυρίαρχη, να την

κάνουμε αυτοδύναμη. Η αυτοδύναμη Ελλάδα δεν θέλει μοιρολατρία και εφησυχασμό, ούτε αποχή. Θέλει αγώνα και όταν οι Έλληνες αγωνιζόμαστε, πετυχαίνουμε. Αγωνιζόμαστε και θα πετύχουμε φίλες και φίλοι!

Και θέλω ειδικά κοιτώντας στα μάτια όλους τους Έλληνες όλες τις Ελληνίδες που ψήφισαν ΠΑΣΟΚ το 2009, τα 3 και πλέον εκατομμύρια Ελλήνων πολιτών που μας εμπιστεύτηκαν το 2009, να τους πω ότι καταλαβαίνω τη δυσaréσκεια, την οργή, την απογοήτευση, την κριτική, την αποστασιοποίηση, αλλά στο εσωτερικό αυτής της μεγάλης παράταξης, αυτής της μεγάλης δύναμης, κρύβεται το κλειδί και των εκλογών της 6ης Μαΐου.

Οι πολίτες που ανήκουν ηθικά, συναισθηματικά, ιστορικά, ιδεολογικά, πολιτικά στο δικό μας χώρο στη μεγάλη Δημοκρατική Προοδευτική Παράταξη, αυτοί αποφασίζουν.

Και θέλω, απευθυνόμενος σε αυτούς, να τους καλέσω να σκεφτούν ώριμα, να ξεπεράσουν τις επιφυλάξεις τους δισταγμούς, να μας στηρίξουν έστω υπό αίρεση. Γιατί δεν υπάρχει άλλη δυνατότητα, δεν υπάρχει άλλη πρόταση, δεν υπάρχει άλλος ασφαλής δρόμος για την οριστική έξοδο από την κρίση.

Φίλες και φίλοι που ψηφίσατε το Πανελλήνιο Σοσιαλιστικό Κίνημα το 2009, εσείς που πιστέψατε αλλά διαψευστήκατε γιατί η κρίση απέκτησε πρωτοφανή χαρακτηριστικά πυρηνικής καταστροφής, εσείς, ακούστε τον αυτοκριτικό μας λόγο, ασκείστε τη δική σας κριτική αλλά ελάτε και συσπειρωθείτε σε αυτή την τεράστια εθνική προσπάθεια να κρατήσουμε τη χώρα όρθια, να τη βγάλουμε στο ξέφωτο της ελπίδας.

Φίλες και φίλοι, στις 18 Μαρτίου με τη διαδικασία εκλογής του νέου Προέδρου του ΠΑΣΟΚ διαμορφώσαμε μια νέα σχέση εμπιστοσύνης. Ένα είναι το θεμέλιο της σχέσης αυτής: η αλήθεια όσο κι αν κοστίζει. Και σας διαβεβαιώ κοστίζει η αλήθεια. Αλλά η αλήθεια, το ξαναλέω, θέλει δύο: έναν που τη λέει κι έναν που είναι έτοιμος να την ακούσει, να πει τη δική του αλήθεια, αλλά τελικά να δώσει το χέρι για να προχωρήσουμε μαζί.

Ασκήσαμε και ασκούμε σκληρή, πρωτοφανή αυτοκριτική. Αναλάβαμε μεγάλες ευθύνες, ευθύνες που υπερβαίνουν το δικό μας μερίδιο. Έχει γίνει πλέον κατανοητό ότι εξ αρχής έπρεπε να τους καλέσουμε όλους να μοιραστούμε το βάρος αυτής της εθνικής κρίσης. Κρύφτηκαν πίσω από τη δική μας υπευθυνότητα όλοι οι άλλοι από τα αριστερά και από τα δεξιά.

Αναλαμβάνουμε λοιπόν το πολιτικό κόστος. Αυτό που με εκπλήσσει, αυτό που τελικά προκαλεί το κοινό αίσθημα, είναι το γεγονός ότι πίσω από τη δική μας υπευθυνότητα από τη δική μας αυτοκριτική, κρύβεται μια πρωτοφανής, τεράστια αλαζονεία του κ. Σαμαρά αλλά και του προκατόχου του, του κ. Καραμανλή που «έσπασε» την περιβόητη σιωπή του μετά από τρία χρόνια, για να μην πει τίποτε, μία κουβέντα για τα συντρίμμια που παραδόθηκαν τον Οκτώβριο του 2009.

Και ναι, ας πούμε κι εδώ στην Πάτρα την απλή, αλλά νομίζω χαρακτηριστική παρομοίωση. Ναι, το «συνεργείο διάσωσης» τους τελευταίους μήνες του '09 και τους πρώτους μήνες του '10 είχε και καθυστερήσεις και ανακολουθίες, έπρεπε να διαμορφώσει ένα νέο πλαίσιο, νόμιζε ότι αντιμετωπίζει μια συμβατική καταστροφή, μια πλημμύρα, ένα σεισμό, αλλά κάποια στιγμή καταλάβαμε ότι πρόκειται για πυρηνική καταστροφή και για τσουνάμι. Και πράγματι δεν υπήρχαν τα μέσα, δεν υπήρχε η εμπειρία, δεν υπήρχε το διεθνές πλαίσιο.

Αυτοί που άφησαν τη χώρα να εκτροχιαστεί, να οδηγηθεί στο χείλος της καταστροφής, αυτοί που μας οδήγησαν στην ταπείνωση δεν έχουν να πουν μία λέξη για το δικό τους μερίδιο ευθύνης, για την κρίσιμη εξαετία που ήταν καταλυτική για τη διαμόρφωση της ΟΝΕ, της Ευρωζώνης, για τα 6 χρόνια από τα 10 της συνολικής συμμετοχής μας στο ευρώ, που απεδείχθησαν αμέριμνα χωρίς την προνοητικότητα που θα έπρεπε να έχουμε δείξει;

Φίλες και φίλοι, στις 6 του Μάη ο ελληνικός λαός, ο κάθε πολίτης καλείται να λάβει μια καθαρή πολιτική και ιστορική απόφαση. Μία απόφαση όμως. Πρέπει να δώσει σαφή εντολή και σαφή νομιμοποίηση σε όποιον επιλέξει σε ό,τι επιλέξει.

Δεν υπάρχει απλώς ένα ζήτημα κοινοβουλευτικής πλειοψηφίας για να κυβερνηθεί ο τόπος. Εμείς

καταλάβαμε ότι κανένα κόμμα μόνο του δεν μπορεί, καμία πλειοψηφία στο λαό μονοκομματική, καμία αυτοδύναμη κοινοβουλευτική πλειοψηφία δεν αρκεί, δεν μπορεί μόνη της. Γιατί η κρίση δεν είναι συμβατική, η κρίση είναι βαθιά εθνική, πανευρωπαϊκή, οικουμενική. Και πρέπει οι Έλληνες να ενώσουμε τις δυνάμεις μας. Είναι ανιστόρητος και τελικά επικίνδυνος όποιος πιστεύει ότι μπορεί με παλαιούς συμβατικούς τρόπους να αντιμετωπίσει μόνος του αυτή την κρίση.

Υπάρχει παραπάνω από ένα ζήτημα πλειοψηφίας, ένα ζήτημα νομιμοποίησης. Εδώ υπάρχει, φοβούμαι, μια διαδεδομένη και κρίσιμη παρεξήγηση. Πιστεύουν πολλοί στην κοινή γνώμη ότι ό,τι και να συμβεί στις εκλογές στις 7 του Μάη, η χώρα θα είναι όπως στις 6 του Μάη, ότι θα υπάρχει μια Κυβέρνηση λίγο πολύ σαν την Κυβέρνηση του κ. Παπαδήμου. Ότι υπάρχει μια δεδομένη σύμβαση, μια δεδομένη πολιτική, μια δεδομένη κατεύθυνση και ότι, μεταξύ όλων των άλλων, το ΠΑΣΟΚ που σήκωσε το βάρος αυτής της πρωτοφανούς κρίσης και πλήρωσε και πληρώνει τεράστιο κόστος, είναι έτοιμο και πρόθυμο -ούτως ή άλλως- να συνεχίσει αυτή την προσπάθεια με κάποιους άλλους να δημαγωγούν, να λαϊκίζουν, να ασκούν κριτική, να είναι οι δωρεάν μάγκες στην υπόθεση αυτή.

Θέλω να ξεκαθαρίσω ότι όχι, δεν είναι δεδομένη η Κυβέρνηση, δεν είναι δεδομένη η πολιτική κατεύθυνση της χώρας, δεν είναι δεδομένη η στάση του ΠΑΣΟΚ. Το ΠΑΣΟΚ θα σεβαστεί ευλαβικά την απόφαση που θα λάβει ο ελληνικός λαός και ζητά και περιμένει από τους Έλληνες πολίτες να μιλήσουν υπεύθυνα, καθαρά και να μας πουν: θέλουν να αναλάβουμε εμείς ως πρώτο κόμμα τη διερευνητική εντολή για τη συγκρότηση μιας μεγάλης εθνικής συμμαχίας, υπευθυνότητας, αλληλεγγύης και προοδευτικών μεταρρυθμίσεων;

Εάν οι Έλληνες πολίτες επιλέγουν, αποφασίζουν, επιθυμούν μια άλλη λύση εμείς είμαστε έτοιμοι να τη σεβαστούμε. Δεν έχουμε καμία εμμονή στην άσκηση κυβερνητικών καθηκόντων. Δεν είναι το ΠΑΣΟΚ της ψυχής μας και των ιδεών μας ένα ΠΑΣΟΚ εξουσιαστικό, προσδεδεμένο στο άρμα του κυβερνητισμού. Θέλουμε να είμαστε ένα ΠΑΣΟΚ της κοινωνίας των πολιτών και μπορούμε πολύ εύκολα πολύ άνετα να δώσουμε αυτή την επαχθή ευθύνη στους άλλους να σηκώσουν άλλοι το βάρος της διακυβέρνησης, το βάρος της διαχείρισης της κρίσης.

Ο πολίτης πρέπει να ξέρει όμως ότι δεν μπορεί να υπάρχει μία πλειοψηφία υπέρ μιας άλλης πολιτικής και μια Κυβέρνηση που ασκεί μια άλλη πολιτική. Πρέπει το Έθνος ενωμένο να εκφραστεί καθαρά. Και να διαλέξει ο πολίτης ποιος θέλει να πάει στο Eurogroup, να εκτιμήσει ποιος είναι αυτός που μπορεί να διαπραγματευτεί, ποιος του παρέχει ασφάλεια και σιγουριά, ποιος θέλει να είναι ο Πρωθυπουργός που θα πάει στο Συμβούλιο Κορυφής, ποιος θέλει να διαπραγματευτεί με τους Ευρωπαίους ηγέτες, ποιος θέλει να είναι ο συνομιλητής του Φρανσουά Ολάντ, που του ευχόμαστε να νικήσει θριαμβευτικά στις εκλογές της 6ης του Μάη για την Προεδρία της Γαλλικής Δημοκρατίας.

Φίλες και φίλοι, έχουν πια παρουσιαστεί ενώπιον του ελληνικού λαού, οι τρεις βασικές προτάσεις: Η πρώτη πρόταση είναι αυτή του κ. Σαμαρά της Νέας Δημοκρατίας, αυτοδύναμη μονοκομματική Κυβέρνηση. Σε κάθε περίπτωση καμιά συνεργασία φυσικά, ούτε με το ΠΑΣΟΚ, το οποίο μετά βδελυγμίας το απορρίπτει ο κ. Σαμαράς. Σε κάθε περίπτωση άνευ όρων πρωθυπουργία του κ. Σαμαρά γιατί του την χρωστάει το Έθνος.

Υπάρχει όμως τώρα και η άλλη πρόταση. Η πρόταση των λεγόμενων –έτσι αυτοπροσδιορίζονται– «αντιμνημονιακών» δυνάμεων, λες και εμείς είμαστε οι δυνάμεις του μνημονίου και όχι οι δυνάμεις της βαριάς εθνικής ευθύνης. Τώρα λοιπόν την έχουμε την πρόταση αυτή. Είναι η πρόταση που διατύπωσε ο Πρόεδρος του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. ο κ. Τσίπρας, μια Κυβέρνηση στην οποία χωράνε οι πάντες και ο κ. Καμένος. Υπάρχει λοιπόν η πρόταση Τσίπρα – Καμένου από την οποία διαφοροποιείται τώρα βλέπω η κα Παπαρήγα.

Ναι, εάν μπορούν να σχηματίσουν Κυβέρνηση, εάν ο λαός το επιλέξει, μπορεί να υπάρξει αυτή η Κυβέρνηση. Με οπαδούς του ευρώ και της Ευρώπης, αλλά χωρίς κόστος, χωρίς όρους, χωρίς συσχετισμούς, με δεδηλωμένους αντι-ευρωπαίους, όπως το ΚΚΕ που θέλουν έξοδο από το ευρώ και επιστροφή στην δραχμή. Με αριστερούς, παραδοσιακούς και ανανεωτικούς, συντηρητικούς,

υπερσυντηρητικούς, με παραδοσιακά και συγκυριακά ή νεοπαγή κόμματα. Ας είναι αυτό μια λύση. Αν ο ελληνικός λαός την αξιολογήσει και την επιλέξει, εμείς θα ασκήσουμε με εποικοδομητικό τρόπο τα καθήκοντα της αντιπολίτευσης πάντα για το εθνικό συμφέρον.

Ακούγεται το σύνθημα

«Το ΠΑΣΟΚ είναι εδώ Ενωμένο – Δυνατό»

Το ΠΑΣΟΚ είναι εδώ ενωμένο δυνατό, αλλά σημασία έχει να είναι μεγάλο και ισχυρό στην κοινωνία. Αυτό θέλουμε να καταγραφεί στην κάλπη των εκλογών. Άρα φίλες και φίλοι, απομένει η μόνη υπεύθυνη συγκροτημένη ρεαλιστική προοδευτική λύση που μπορεί να διασφαλίσει το ΠΑΣΟΚ ως πρώτο κόμμα, ως φορέας της διερευνητικής εντολής. Γιατί το ΠΑΣΟΚ στο μέσον του πολιτικού φάσματος είναι η μόνη πολιτική δύναμη που μπορεί να κοιτάξει αριστερά, να καλέσει σε συσπείρωση αριστερές φιλοευρωπαϊκές δυνάμεις, να καλέσει και από το χώρο της συντηρητικής παράταξης δυνάμεις υπεύθυνες φιλοευρωπαϊκές, για να δημιουργήσουμε την εθνική συνέγερση, τον μεγάλο εθνικό και πολιτικό συναγερμό που απαιτείται, τη συμμαχία της υπευθυνότητας των προοδευτικών μεταρρυθμίσεων και της αλληλεγγύης.

Ο δρόμος μας οδηγεί στην οριστική υπέρβαση του μνημονίου. Στη θαρραλέα υπέρβαση, το αργότερο σε τρία χρόνια. Προτείνουμε δε η προσαρμογή αυτή και η υπέρβαση να γίνει, όχι σε δυο, αλλά σε τρία χρόνια μέχρι το τέλος του '15. Αυτό μπορεί να γίνει δεκτό, μπορεί να χρηματοδοτηθεί, διευκολύνει αφάνταστα τον πολίτη, μας επιτρέπει να ανασχέσουμε την ύφεση, να μπούμε γρηγορότερα σε θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης.

Μπορούμε να σπάσουμε τον φαύλο κύκλο της ύφεσης και κυρίως με την πρότασή μας προστατεύουμε τις βαριές θυσίες που έκαναν και κάνουν οι Έλληνες πολίτες. Οι θυσίες αυτές έχουν πιάσει ήδη τόπο. Έχουμε μειώσει 2,5 ολόκληρα δισεκατομμύρια το πρωτογενές έλλειμμα που μας άφησε η Νέα Δημοκρατία, ο κ. Καραμανλής και ο κ. Σαμαράς. Και μένει η τελευταία φάση αυτή του δρόμου που είναι όμως συγκεκριμένη, ορατή, τελειώνουμε, μπορούμε να βγούμε από αυτήν την σήραγγα στην οποία έχει μπει η χώρα.

Οι άλλες προτάσεις, συμπεριλαμβανομένης και της πρότασης που διατυπώνουν οι αριστερές δυνάμεις, οι δυνάμεις της παραδοσιακής και ευρύτερης αριστεράς σέβονται τις θυσίες των Ελλήνων; Εκτιμούν πως ο κάθε πολίτης έχει συνεισφέρει κάτι πολύτιμο από τον εαυτό του, το εισόδημά του, τις ελπίδες της οικογένειάς του και πρέπει αυτό να το προστατέψουμε και να του δώσουμε προοπτική;

Λένε πολλοί, «ναι, ο άλλος δρόμος είναι απλός, δεν θα πληρώσουμε τις εξωτερικές μας υποχρεώσεις. Θα πάψουμε να εξυπηρετούμε το χρέος». Λέει ο κ. Τσίπρας, «τι κοστίζει να πούμε ότι δεν θα πληρώνουμε τους πιστωτές μας πριν καλύψουμε όλες τις εσωτερικές μας ανάγκες». Επειδή αυτά τα λόγια είναι ωραία, έχω να πω στον κ. Τσίπρα και όσους εμφανίζονται ως τόσο θαρραλέοι και έτοιμοι για ρίσκα, ότι εμείς πήραμε το ρίσκο αυτό και με ασφάλεια και σιγουριά αφαιρέσαμε από τις πλάτες του ελληνικού λαού 106 δις χρέους, 50 ποσοστιαίες μονάδες του ΑΕΠ του χρέους.

Ο αγώνας που δώσαμε με τον Γιώργο, τους τελευταίους μήνες, με τον Λουκά Παπαδήμο, οδήγησε σε αυτό το πρωτοφανές ιστορικά αποτέλεσμα. Οδήγησε στη μεγαλύτερη μείωση και αναδιάρθρωση χρέους στα διεθνή χρονικά. Όταν το σύνολο του χρέους της Αργεντινής ήταν 90 δισεκατομμύρια δολάρια, εμείς αφαιρέσαμε από τις πλάτες του Έλληνα πολίτη 106 δισεκατομμύρια ευρώ, χωρίς φίλες και φίλοι να ανοίξει ρουθούνη. Χωρίς. Ένωσε τον κίνδυνο ο Έλληνας πολίτης;

Είπα το πρωί στην Τρίπολη, ρώτησε κανείς τις αγωνίες που περάσαμε; Ρώτησε κανείς τι θα συνέβαινε εάν όταν έλγχε η διαδικασία αυτή στις 9 του Μάρτη τα πράγματα ήταν διαφορετικά; Τι περιμέναμε να δούμε στο καντράν των υπολογιστών, στην οθόνη; Πού θα βρισκόταν η χώρα τώρα, οι τράπεζες, οι επιχειρήσεις, τα νοικοκυριά, οι καταθέσεις;

Έγινε όμως αυτό. Με ασφάλεια, με σιγουριά. Και για θυμηθείτε συζητήσεις επί συζητήσεων για τα CDS, για τον «Αρμαγεδώνα», έγινε και αυτό και απεδείχθη ότι δεν ήταν τίποτα. Ότι μπορούσε να γίνει οργανωμένα, συντεταγμένα υπεύθυνα, χωρίς να θιγεί ο Έλληνας πολίτης σε τίποτα, χωρίς να

θιγεί η ελληνική πραγματική οικονομία. Άρα ας αφήσουν τους λεονταρισμούς για άλλους. Απευθύνονται σε λάθος διεύθυνση, γιατί στα δικά τους ανεύθυνα λόγια εμείς έχουμε να αντιτάξουμε πεπραγμένα με επιτυχία, που καταγράφονται ιστορικά.

Υπάρχει όμως, φίλες και φίλοι, απελπισία, απογοήτευση, οργή στη κοινωνία. Υπάρχουν άνθρωποι που έχασαν τη δουλειά τους νέοι, σπουδαγμένοι, χωρίς προοπτική. Υπάρχουν επιχειρηματίες που έχουν βρεθεί στο πουθενά, υπάρχουν άνθρωποι μεγάλης ηλικίας που δεν έχουν συμπληρώσει τα έτη τους. Όλοι αυτοί σκέφτονται, «τι μου μιλάτε για την χρεοκοπία της χώρας και τα δημόσια οικονομικά, όταν εγώ ο ίδιος έχω χρεοκοπήσει»;

Είναι ένα δόγμα πολύ γνωστό, λογικό, ο βρεγμένος την βροχή δεν την φοβάται. Άρα βρίσκουν ακροατήριο κάποιοι που τα λένε αυτά. Υπάρχει όμως απάντηση. Απάντηση που σέβεται το συναίσθημα, που τιμά την αγωνία των πολιτών, γιατί ξέρουμε τι συμβαίνει στην αγορά, ξέρουμε τι συμβαίνει σε κάθε οικογένεια.

Όμως ας σκεφθούμε λογικά. Ο άνεργος θέλει να μείνει πάντα άνεργος και να οδηγηθεί στο αδιέξοδο; Ο επιχειρηματίας που έκλεισε την επιχείρησή του δεν θέλει μια νέα ευκαιρία; Τα παιδιά θέλουν να φύγουν στο εξωτερικό, ή να βρουν εδώ στη πατρίδα μια θέση στον ήλιο; Πώς θα γίνει αυτό;

Αυτό θα γίνει εάν γυρίσει ο τροχός της ανάπτυξης. Εάν φύγουμε από τη μέγγενη του μνημονίου και της εξάρτησης. Εάν η Ελλάδα ξαναγίνει αυτοδύναμη. Αυτό θέλουμε. Και είναι πραγματικά δύσκολο να το εξηγήσεις αυτό, σε όποιον βιώνει το δικό του πρόβλημα, αλλά ειλικρινά με συγκλονίζει η παρατήρηση που ακούω πολύ συχνά, όταν μας ειρωνεύονται και μας λένε, «ευχαριστούμε που μας σώσατε, μη μας σώσετε άλλο», πρέπει κάτι να απαντήσουμε με σεβασμό στους ανθρώπους αυτούς.

Αλήθεια, υπάρχει κάποιος Έλληνας που πιστεύει ότι το ΠΑΣΟΚ πήρε σκληρά και αντιδημοφιλή μέτρα, συγκρούστηκε με τις αξίες του και την ιδεολογία του επειδή το ήθελε; Πιστεύει κάποιος Έλληνας ότι μπορούσαμε να αποφύγουμε τέτοια μέτρα και τα πήραμε από επιλογή;

Μα η αλήθεια είναι πολύ απλή πολύ πικρή: τα μέτρα αυτά τα πήραμε από ανάγκη, γιατί έπρεπε η χώρα να δανειστεί, γιατί έπρεπε η χώρα να σταθεί όρθια, γιατί έπρεπε να πληρώσουμε μισθούς και συντάξεις. Και γιατί δυστυχώς η Ευρώπη είναι αυτή που είναι, συντηρητική, μονόχρωμη, κυριαρχείται από συγκεκριμένες αντιλήψεις όπως και η παγκόσμια οικονομία.

Και εμείς ήμασταν τη χειρότερη στιγμή στη χειρότερη θέση. Αποδυναμωμένοι, έπρεπε να διαπραγματευτούμε με τους χειρότερους δυνατούς όρους και το πετύχαμε. Είναι δύσκολο να πεις στον άνεργο ότι αν δεν είχαν γίνει τέτοια πράγματα, δεν θα είχαμε 1 αλλά 1,5 εκ. ανέργους. Δεν το αντέχει κανείς αυτό, δεν το καταλαβαίνει. Αλλά δυστυχώς αυτή είναι η σκληρή πραγματικότητα.

Ναι, πικράναμε τον λαό, αλλά έπρεπε να προστατέψουμε και να σώσουμε το Έθνος. Και για μας θα ήταν εύκολο να αποδράσουμε, όπως ο κ. Καραμανλής. Θα μπορούσαμε να έχουμε μοιραστεί την ευθύνη, θα μπορούσαμε να έχουμε πάει πολύ νωρίτερα σε εκλογές, αλλά τι καταφέραμε μέχρι τώρα; Καταφέραμε να διαμορφώσουμε ένα πολύ διαφορετικό πλαίσιο για τη χώρα.

Ακούστε ένα και μόνο παράδειγμα: η Ελλάδα της εξάρτησης και του Μνημονίου, τώρα που μειώθηκε το χρέος πληρώνει επιτόκια την περίοδο αυτή 2%. Η Ιταλία και η Ισπανία πληρώνουν επιτόκια κοντά στο 6%. Τι ενδιαφέρει αυτό, θα ρωτήσει ο άνεργος, ο συνταξιούχος, ο νέος που ψάχνει δουλειά; Ενδιαφέρει. Γιατί αυτό σημαίνει λιγότερους τόκους κάθε χρόνο, ελάφρυνση του προϋπολογισμού, μεγαλύτερη ευκολία να βγούμε στο ξέφωτο των πρωτογενών πλεονασμάτων, να οδηγήσουμε τη χώρα σε θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης.

Ο κ. Σαμαράς νομίζει ότι είναι ιδιοκτήτης ωραίων λέξεων «ασφάλεια» – «ανάπτυξη». Μα, η ανάπτυξη δεν είναι μια λέξη μια ρητορική, ανάπτυξη σημαίνει πολιτική σταθερότητα, δημοσιονομική σταθερότητα, σταθερό τραπεζικό σύστημα, ρευστότητα, χρήμα στην αγορά. Και μακάρι το θέμα μας να ήταν η Ελλάδα μόνο. Είναι δυστυχώς η Ευρώπη.

Φίλες και φίλοι η πραγματικότητα είναι σκληρή. Στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο δεν έχει

καταφύγει η Ελλάδα, η Πορτογαλία και η Ιρλανδία, έχει δυστυχώς καταφύγει επισήμως η Ευρωζώνη συνολικά. Μόνο στις Βρυξέλλες έρχεται η κα Λαγκάρντ και κάθεται μαζί με τους Υπουργούς, τους Πρωθυπουργούς, τον Διοικητή της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. Δεν το κάνει αυτό ούτε στην Αμερική, ούτε στην Κίνα, στην Ευρώπη δυστυχώς μόνο. Και αυτό είναι το τεράστιο πρόβλημα.

Γι' αυτό έχει σημασία και από εδώ, από τη δημοκρατική Πάτρα να στείλουμε χαιρετισμό και ευχή νίκης στον Φρανσουά Ολάντ να αρχίσει η αλλαγή των ευρωπαϊκών συσχετισμών.

Φίλες και φίλοι έχω παρουσιάσει όλες αυτές τις μέρες την ολοκληρωμένη πρότασή μας για την έξοδο από την κρίση, το Εθνικό Σχέδιο Ανασυγκρότησης. Έχω δεσμευτεί γύρω από συγκεκριμένα μέτρα για τον Ιούνιο, είμαστε οι μόνοι που το έχουμε κάνει αυτό.

Επαναλαμβάνω την πρότασή μου: παράταση της προσαρμογής κατά ένα χρόνο για να γίνει πιο ήπια. Δεσμευόμαστε πως θα υπάρξουν νέοι φόροι, πως δεν θα θιγούν χαμηλόμισθοι και χαμηλοσυνταξιούχοι, πως δεν θα γίνουν δεκτές τυφλές οριζόντιες περικοπές μισθών και εισοδημάτων, πως αντιθέτως όσο προχωράμε στο δρόμο προς την έξοδο θα αφαιρούνται έκτακτοι φόροι, εισφορές και τέλη όπως το ειδικό τέλος στα ακίνητα, όπως η έκτακτη εισφορά αλληλεγγύης, που είναι ένας βαρύς πρόσθετος φόρος εισοδήματος.

Δεν ακούω απαντήσεις και σχόλια από τους άλλους. Και δεν ακούω απάντηση στο ερώτημα: όσοι θέλουν να κινηθούν στον τυφλό και άγνωστο δρόμο έξω από τη σύμβαση έξω από το ευρώ έξω από την Ευρώπη, ή μέσα – έξω χωρίς δεσμεύσεις και εγγυήσεις, δεσμεύονται με την υπογραφή τους και το λόγο της πολιτικής τους τιμής ότι θα είναι σε θέση να καταβάλλουν μισθούς και συντάξεις τον Ιούνιο;

Γιατί υπάρχει και το άλλο θεώρημα: Πως με αυτά που κάναμε εμείς -το ΠΑΣΟΚ δηλαδή και στη συνέχεια η Κυβέρνηση συνεργασίας- διασφαλίστηκε οριστικά η θέση της Ελλάδας στο ευρώ. Ό,τι και να γίνει τώρα δεν πρόκειται να μας αφήσουν να φύγουμε, γιατί δεν τους συμφέρει έχουν επενδύσει πολλά. Λες και η Ευρώπη είναι ένα ορθολογικό σύστημα, που δεν κυβερνιέται από το τυχαίο, όταν έχουμε 17 χώρες Κυβερνήσεις, Κοινοβούλια, Κόμματα, συγκυρίες, εξελίξεις όπως αυτή στην Ολλανδία.

Υπάρχει όμως και ο άλλος τραγικός κίνδυνος που θέλω να τον έχουν ακούσει οι Έλληνες και οι Ελληνίδες. Θα μας πουν το πολύ απλό: «μείνετε στο ευρώ, καλύπτουμε και τις ανάγκες εξυπηρέτησης του εξωτερικού σας χρέους για να μην κινδυνεύσει η σταθερότητα στην Ευρωζώνη, όμως στις εσωτερικές πληρωμές στους μισθούς, στις συντάξεις, τα επιδόματα, τη λειτουργία των Νοσοκομείων, των Σχολείων θα τα βγάξετε πέρα με ό,τι μαζεύετε από τους φόρους». Άρα προσαρμογή όχι σε τρία χρόνια, αλλά σε τρεις εβδομάδες.

Το έχουν αντιληφθεί αυτό οι οπαδοί του τυφλού δρόμου; Ξέρουν τι σημαίνει αυτό; Ξέρουν τι μπορεί να σημαίνει για τις εισαγωγές μας, τις εξαγωγές μας, τις επιχειρήσεις μας; Τι μπορεί να σημαίνει αυτό για το ελληνικό τραπεζικό σύστημα; Ας σκεφτεί ο καθένας ώριμα.

Έχω παρουσιάσει τις θέσεις μας για την ακρίβεια, για το «καλάθι του φτωχού και μεσαίου νοικοκυριού», τις θέσεις μας για το δίκτυο κοινωνικής προστασίας για τα υπερχρεωμένα νοικοκυριά. Αύριο στην αίθουσα «Καρατζάς» στην Αθήνα θα παρουσιάσουμε το πλήρες Εθνικό Σχέδιο Ανασυγκρότησης, τη μόνη υπεύθυνη, ρεαλιστική και εφαρμόσιμη εθνική πλατφόρμα συνεργασίας και υπέρβασης του μνημονίου.

Είχα πριν λίγο την ευκαιρία να μιλήσω με τις Αρχές της πόλης, το Δήμαρχο, τον Πρόεδρο του Επιμελητηρίου, τον Περιφερειάρχη και τους δανειολήπτες της Αχαϊκής Συνεταιριστικής, γιατί εκεί πονάει η κάθε τοπική οικονομία: στην πρόσβαση στο χρήμα, στις πιστώσεις, στα πλαφόν, στις διευθετήσεις των δανείων και είχα την ευκαιρία να τους πω ότιμίλησα με το Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος που έδωσε ήδη εντολή να αντιμετωπιστεί το θέμα, να σταματήσει η διαδικασία τώρα και αμέσως μετά τις εκλογές με τραπεζικά κριτήρια να αντιμετωπιστεί το θέμα αυτό.

Και ερχόμενος εδώ στη δυναμική, τη μαζική αυτή συγκέντρωση, πέρασα από το παραλιακό

μέτωπο, που με δική μας απόφαση αποδόθηκε στο Δήμο και το λαό της Πάτρας, και χάρηκα αυτή την ελεύθερη επαφή της πόλης με τη θάλασσα.

Αλλά, φίλες και φίλοι, όπως είναι δύσκολο ο άνεργος ή ο μικρός επαγγελματίας να κατανοήσει πως σχετίζονται όσα κάνουμε με το χρέος, με το έλλειμμα, με τις διαρθρωτικές αλλαγές, με τη δική του υπόθεση και τη δική του ανάγκη. Και αυτό όμως πρέπει να το εξηγήσουμε και να γίνει κατανοητό, έτσι υπάρχει δυσκολία. Να εξηγήσουμε και πρέπει να το κάνουμε- πως όλα αυτά που πετύχαμε, συνδέονται με την περιφερειακή ανάπτυξη, με τα έργα στην Αχαΐα, στη Δυτική Ελλάδα, σε όλη την Ελλάδα, με την απελευθέρωση των μεγάλων έργων του ΕΣΠΑ.

Δεν μπορούσε –δυστυχώς- να προχωρήσει ούτε η Ιόνια ούτε η Ολυμπία Οδός εάν δεν ξαναστήναμε στα πόδια του το ελληνικό τραπεζικό σύστημα. Εάν δεν ξαναδίναμε στοιχειώδη αξιοπιστία στην Ελλάδα ως χώρα. Εάν δεν άλλαζε η στάση των ευρωπαϊκών θεσμών και της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων.

Τώρα υπάρχουν οι προϋποθέσεις. Τώρα, όπως έγραψα και στην επιστολή μου στον κ. Μπαρόζο, και αυτό συμφωνήθηκε με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, μπορούν να ξεμπλοκαριστούν όλα αυτά τα έργα που ενδιαφέρουν και εσάς εδώ και όλη την Ελλάδα. Γιατί σημαίνουν απασχόληση, υπεργολαβίες, τζίρο στην αγορά.

Φίλες και φίλοι, θα μπορούσαμε να μιλάμε ώρες και ώρες για τη μεγάλη αυτή περιπέτεια. Το ΠΑΣΟΚ είναι πραγματικά σε μια οριακή στιγμή. Έχουμε πλήρη επίγνωση των συσχετισμών, των διεργασιών, των προβλημάτων. Τώρα όμως ο λαός αποφασίζει.

Αυτή η τελευταία εβδομάδα, είναι η κρίσιμη βδομάδα. Τις τελευταίες μέρες παίζεται το παιχνίδι της μοίρας του έθνους. Τώρα πρέπει να μιλήσουμε πρόσωπο με πρόσωπο κοιτώντας στα μάτια με τον κάθε Έλληνα και την κάθε Ελληνίδα. Να τους πείσουμε, να τους κινητοποιήσουμε.

Αυτή η υπόθεση δεν είναι μια κομματική ή παραταξιακή υπόθεση. Είναι μια εθνική αποστολή. Και στην εθνική αυτή αποστολή είμαστε μπροστά, να εμείς οι υποψήφιοι του ΠΑΣΟΚ. Όμως χωρίς εσάς, χωρίς τη δική σας δράση, τον δικό σας αγώνα δεν μπορούμε να πετύχουμε τίποτε.

Η νίκη είναι εφικτή. Το ΠΑΣΟΚ μπορεί να είναι και θα είναι πρώτο κόμμα στις εκλογές. Θα πάρουμε τη διερευνητική εντολή. Θα οδηγήσουμε την εθνική συμμαχία υπευθυνότητας, αλληλεγγύης και προοδευτικών μεταρρυθμίσεων.

Από εμάς, δηλαδή από εσάς εξαρτάται. Εμπρός φίλες και φίλοι της δημοκρατικής Αχαΐας, φίλες και φίλοι της Δυτικής Ελλάδας, πάρτε την υπόθεση αυτή στα χέρια σας. Το έθνος πρέπει να νικήσει. Η Δημοκρατική Παράταξη πρέπει να ξαναγίνει μεγάλη.

Εμπρός, αισιόδοξα, δημιουργικά στον αγώνα για τη νίκη, για την εθνική προοπτική.

Γεια σας και με τη νίκη!

ΑΝΑΚΟΙΝΩΝΟΝΤΑΙ ΤΑ ΟΝΟΜΑΤΑ ΤΩΝ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ:

Ν. ΑΧΑΪΑΣ, Ν. ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ και Ν. ΗΛΕΙΑΣ

Μήνυμα νίκης από όλους τους νομούς της Δυτικής Ελλάδας, μαζί με όλους εδώ τους συναγωνιστές και συνυποψήφιους, με το Γιώργο, με τα παλιά μας στελέχη, με νέους συντρόφους και συναγωνιστές στέλνουμε χαιρετισμό νίκης, ελπίδας και προοπτικής.

Γεια σας και με τη νίκη!